

Japonska se rešuje z grožnjami - Notranji boji v Rusiji

Japonska uvidi nevarnost, da utegne bruseljska konferenca skleniti za njo kaj neprijetnega, in tako skuša ostrašiti države z grožnjami. — Konferenca bo bržkone okrepila svojo obsodbo nad verolomnostjo Japonske.

Pariz, Francija. — Japonska ni samo odklonila udeležbo na konferenci deveterih velesil v Bruselju, marveč se je tudi čeli čas skrajno prezirljivo obnašala napram tej konferenci. Gotovo je sodila, da so demokratične države, iz kakršnih je konferenca po večini sestojala, slabotne, ker jim parlamenti vežejo roke, da se ne morejo brezobzirno kakor diktatorske države odločiti k energičnim dejanjem, in je torej bila uverjena, da se iz cele konference ne bo za njo nič resnejšega izcimilo. Ta teden je pa znatno izpremenila svoje obnašanje. Očitno jo je presenetil proglas, ki ga je koncem zadnjega tedna odobrila konferenca, s katerim je Japonsko javno obsodila kot kršiteljico pogodb. To je bilo precej več, kakor je Japonska pričakovala in vsa znamenja kažejo, da se je je polastila nervoznost.

Ker Japonska torej uvidi, da utegne ta "slabotna" konferenca na svojem ponovnem zasedanju, ki je določeno za prihodnji ponedeljek, vendarle ukreniti kaj takega, kar bi njo spravilo v zadrego, je izpremenila svojo taktiko: Iz dosedanjega preziranja konference je prešla h grožnjam in zdaj grozi na levo in desno, kaj bo storila, ako se bodo sklenili kak ukrepi proti njej.

O ultimatu, ki ga je Japonska poslala Franciji, in kateremu se je ta tudi uklonila, je bilo že včeraj poročano. Takoj nato pa je po svojem poslaniku v Belgiji javila, da se bo "razvil resen položaj," ako se bodo velesile vmešavale med njo in Kitajsko. Da bi ji katera evropska velesila napovedala vojno, tega se Japonska bržkone ne boji, pač pa pričakuje z gotovostjo, da se bo skušalo pošiljati Kitajski orožje in druge vojne potrebščine na pomoč. V takem slučaju, je Japonska zagrozila, bo s svojimi ladjami blokirala celo kitajsko obrežje in vsak poizkus, uvoziti orožje na Kitajsko, se bo smatral kot sovražni čin, proti kateremu bo nastopila z orožjem.

Kakor pa se trdi iz krogov diplomatskih opazovalcev, je strah Japonske, da bi konferenca v resnici kaj odločnejšega ukrenila proti njej, precej neutemeljen. Sodi se namreč, da bodo vsi koraki proti Japonski obstojali le iz besed. Vendar pa je verjetno, da bodo te besede tako ostre, da bodo Japonsko globoko zadela. Tako utegne konferenca podkrepiti svojo obsodbo zadnjega tedna še z izjavo, da je vnaprej beseda Japonske, kot kršiteljice pogodb, ničvredna in se ni zanesti na nobeno pogodbo, ki jo ona podpisuje. To bo veljalo kot svarilo tujezemskim bankirjem in trgovcem, češ, da se izpostavlja velikiemu riziku, ako sklepajo kakor trgovino z japonsko vlado.

PET NOVIH KARDINALOV

16. decembra bo peterim podjeljen kardinalski klobuk.

Vatikan. — Te dni se je objavilo, da bo papež povzdignil prihodnji mesec pet cerkvenih prelato v kardinale. Tozadevni slovesni obredi se bodo vršili 16. decembra. Med peterimi bodo trije Italijani, namreč vatikanski državni podtajnik, nadškof G. Pizzardo; papeški nuncij za Jugoslavijo, E. Pellegrinetti, in beneški patrijarh, G. Piazza. Eden bo Anglež, westminsterski nadškof A. Hinsley, in eden Francoz, P. Gerlier, nadškof v Lyonsu. S tem se bo število kardinalov dvignilo na 69; največje možno število je 70.

ZUPANI ZAHTEVAJO VEČ DENARJA ZA WPA

Washington, D. C. — Konferenca županov ameriških mest, ki se vrši ta teden v Washingtonu, zahteva, da se mora za tekoče fiskalno leto nakazati več denarja za WPA reliefna dela. V tozadevni resoluciji so povdarili, da se je število ljudi na relifu tekoma zadnjih tednov zvišalo in še vedno narašča, ter bo zato potrebnega več WPA dela, ako se razmere ne izboljšajo.

NARAŠČANJE PREBIVALSTVA

Washington, D. C. — Kakor računa urad za štetje, je bilo 1. julija v Zed. državah 129,257,000 prebivalcev, kar je za 828,000 več kakor pred letom dni ob istem času.

FEDERALNA VLADA VZELA FARMERJU ZEMLJO

Chicago, Ill. — Na podlagi nekega starega zakona je bil zadnji sredo John Jursich, ki živi s svojo 21 letno hčerjo Eleanor na 5525 Agatite ave., obsojen od sodišča, da se mu zapleni njegova 151 akrov farma, blizu Woodstocka, vredna \$20,000, in jo dobi v last vlada Zed. držav. Kakor se je pri obravnavi ugotovilo, je Jursich prodal zadnjo pomlad farmo nekemu J. W. Hornu, ki mu je vnaprej plačal \$2,400, toda lastniške papirje je še Jursich obdržal. Kmalu nato pa so našli federalni agenti na farmi tajno žganjekuho, z mašinerijo, vredno \$15,000. Jursich je trdil, da ni vedel za to tihotapsko podjetje, toda priznal je, da je ob nekem obisku na farmi bil oddaljen le 100 čevlje od hleva, v katerem se je vršilo kuhanje. Sodnik Barnes je izrazil mnenje, da je nemogoče, priti tako blizu kotlov, ne, da bi se zaduhal alkohol; porota se je strinjala z njim in farmer je bil obsojen, da izgubi svojo zemljo.

POBEG IZ NANKINGA

Iz kitajske prestolice beži prebivalstvo pred Japonci.

Šanghaj, Kitajska. — Dasi se je Kitajcem posrečilo, da so nekoliko zaustavili japonsko prodiranje proti zapadu od tukajšnjega mesta, vendar se strah, ki se je polastil prebivalstva v prestolici Nankingu, ni podlegel. Izselsjevanje iz mesta se vrši v čim dalje večjem obsegu in med begunci so v enaki meri tujezemci kakor domačini. Ameriško poslanstvo se v četrtek še ni izselilo in poslanik Johnson se je izrazil, da bo počakal z odhodom toliko časa, dokler se kitajska vlada sama uradno ne bo izselila.

PREDLOG ZA VIŠJI DAVEK NA SALUNE

Chicago, Ill. — Mestni svet išče denarja, da bo lahko zvišal plačo svojim uslužbencem, kakor so jo dobivali pred presijo, in pri tem se je stavil predlog, naj bi se licenca za salune zvišala od sedanjih \$600 na leto na \$1000. Neki drugi predlog pa se glasi, naj bi se tisti saluni, ki žele ostati odprti po 1. uri ponoči, obdavčili z nadaljnjimi \$600. Alderman, ki je to predlagal, je povdaril, da mnogi saluni ostanejo odprti preko zatvornitvene ure in se izognejo kazni s tem, da podkupijo razne oblastne osebnosti.

BORBA GLEDE MEZDNEGA ZAKONA

Washington, D. C. — Zakonski predlog, s katerim se urejujejo plače in delovne ure, je v istem stanju, v katerem je bil ob zaključku zadnjega zasedanja kongresa. Dočim je bil predlog sprejet od senata, se je nasprotno "zataknil" v odboru za pravila poslanske zbornice in poslanci iz južnih držav ga niso izpustili iz odbora, da bi prišel na glasovanje. Zda se nabirajo podpisov poslancev, s katerimi bi se prisilil odbor, oddati predlog celokupni zbornici; v to svrhu je potrebnih 218 podpisov.

JAPONSKA PRIZNA NACIJONALISTE

Tokio, Japonska. — Tukajšnja vlada se pripravlja, da prizna nacionalistično vlado generala Franca v Španiji. K temu jo pregovarjate Italija in Nemčija in ji obljublja, da boste v zameno uradno priznale Mandžurijo za japonsko last.

LUNIN MRK

Chicago, Ill. — Kdor je bil v četrtek zjutraj okrog 2. ure še pokoncu, si je lahko ogledal zanimiv naravni pojav, namreč lunin mrk. Za znanstvenike pa pojav ni bil preveč zanimiv, kajti mrk je bil le delen. Pač pa bomo imeli prihodnje leto priliko videti v Ameriki popoln lunin mrk.

ŠPANSKA VOJNA SE ZAVLEČE

Hendaye, Francija. — Kakor izražajo opazovalci mnenje, bo zimsko vreme, ki je nastopilo na španskih bojiščih, zavleklo vojno za več mesecev. Zadnje dni je vladal skoraj popoln mir. Zaradi mrza in megle bo Franco najbrž odložil svojo nameravano splošno ofenzivo.

KRIŽEM SVETA

Budapesta, Ogrska. — Več sto dijakov tukajšnje univerze je zadnje sredo vprizorilo protijudovske demonstracije. Nemirov pa je napravila konec policija, ki je navlila na demonstrante in jih 19 aretirala.

London, Anglija. — Tukajšnja vlada je v sredo imenovala R. Hodgsona prvim agentom v nacionalistični Španiji, ki bo zastopal angleško trgovino. Poslanik španske vlade je protestiral proti temu imenovanju, češ, da se priznava s tem uporniška skupina.

Ankara, Turčija. — Medtem, ko so se v turški vladi izvršile med osebjem znatne izpremembe, je predsednik Kemal objavil, da se bo vlada s podvojeno intenzivnostjo vrgla na delo, da ojači svoje obrambne sile.

POROČIL SE Z ŽENO UBI-TEGA MOŽA

St. George, Utah. — Po dveh in pol letih se je končno pojasnil zagoneten slučaj glede nekega Spencer Malana, ki je v marcu 1935 brez sledu izginil. Neki Ch. Bosshard, star 25 let, je namreč priznal, da je on umoril tega možka, ko ga je ta v pijanosti napadel, njegovo truplo pa je vrgel v neki vodnjak. Bosshard pa je čutil, da je obvezan, skrbeti za ženo umorjenega in za njegovega otroka, in tako se je po enem letu poročil z njo, ko je ta, ne vedoč za možovo smrt, iztožila razpokočo od njega.

LITVINOV V ZAGATI

Sovjetski zun. komisar Litvinov v nevarnosti, da izgubi svoje mesto.

Riga, Latvija. — Iz poročil, ki prihajajo iz raznih virih o notranjih političnih razmerah v Rusiji, je sklepati, da vsi med vodilnimi osebnostmi prikrita, toda ljuta borba na življenju in smrt, in krvavemu "čiščenju" očitno še ne bo konca.

Med "zaznamovanimi," ki se imajo odstraniti kot nevarni sedanjemu režimu, je tudi komisar za tujezemske zadeve, Maks Litvinov, sam. Ta mož, ki je na svojih diplomatskih poslih prepotoval skoraj vse države sveta in je bil smatran kot eden stebrov sovjetskega režima, je na tem, da izgubi svoje mesto, ako se mu še kaj hujšega ne primeri. Med tem, ko je bil Litvinov zadnji teden na konferenci v Bruselju, je tajna policija napravila preiskavo pri osebah ki so njemu podrejene, in našla pri njih baje obtežilne dokaze za zaroto proti Stalinu in za izdajsko zvezo z Nemčijo. Litvinov je kar na hitrem odpotoval iz Bruselja domov.

Posledica te preiskave je bila, da je bil aretiran sovjetski poslanik v Latviji, Brodovski, njegov prvi tajnik, Pehkvalinski, pa je izvršil samomor. Dalje je bil aretiran tudi predsednik ljudskih komisarjev za Ukrajino, Bondarenko.

ti za ženo umorjenega in za njegovega otroka, in tako se je po enem letu poročil z njo, ko je ta, ne vedoč za možovo smrt, iztožila razpokočo od njega.

Iz Jugoslavije

Izsledeni brezvestneži, ki so v Poljčanah podkupovali mladega mizarskega vajenca, da je zažgal razna poslopja. — Usodna vožnja mladega lesnega trgovca z Boča. — Smrtna kosa in drugo.

Prijet požigalec

Poljčane, 29. okt. — Sinoči, ko se je ljudstvo spravljalo k počitku, je gorelo v Lušečki vasi pri mizarju in posestniku Jožetu Korošču gospodarsko poslopje, katerega je od zadnjega požara v mesecu juliju pravkar nanovo postavil. Gasilci so imeli mnogo dela, da so ogenj omejili in preprečili še večjo nesrečo. Zgorela bi lahko vsa vas, ker se hiše drže skoro druga druge.

Orožniki so šli na delo in krivca kmalu izsledili. Priznal je vse v zadnjem času v Lušečki vasi izbruhnjene požare. Tako je zažgal Roberjev kozolec, zakrivil dalje prvi požar pri Korošču, in nedavno požar pri Modriču Heleni ter slednjič tudi včerajšnjega. Vsa ta dejanja je zagrešil mladi mizarski vajenec, ki se je učil baš pri Korošču, kjer je tudi snoči gorelo. Nihče ni slutil v mladem in sicer pridnem fantu požigalca. V zvezi z njim pa je seveda več pomagačev, ki so mladega fanta premamili in ga pridobili za taka dejanja z denarjem. Tu di te krivce so že izsledili, a dokler ne bodo ugotovljene vse podrobnosti, drže njih imena v tajnosti. Fant je prejel za vse 4 zagrešene požige 1000 din. Pomagači so mu preskrbeli za njegov posel posebne vžigalne patrone ali sečne vžigalne patrone, katere mu je bilo treba vreči v seno ali kam drugam, kar je lahko povsem neopaženo opravil.

V smrt je zavozil

Maribor, 25. okt. — Preteklo soboto se je na cesti blizu Selnice ob Dravi pripetila nesreča, ki je zahtevala življenje mladega, 32 letnega lesnega trgovca Franca Namestnik, po domače "Jurko", sina posestnika iz Zgornjega Boča. V Mariboru se je mudil po trgovskih poslih, okrog 3 popoldne pa se je odpravil proti domu in tedaj je dohitel v strmem klancu pred gostilno Goloba proti Hiterju v Spodnji Selnici nek tovorni avto, ki je bil naložen z železnimi travozami in ki je vozil iz Maribora v Dravograd. Ker je avto precej počasi vozil, ga je hotel Namestnik prehiteti in je naglo pognal motor navkreber. Ko pa se je približal tovornemu avtu na nekaj metrov, je hipoma zapazil, da mu prihaja nasproti po pravilni desni strani dvovprega graničarske straže, ki se je peljala v Maribor. Ker se je bal, da bi se zaletel v konoje, je izgubil prisotnost duha in namesto da bi motor zavrl, je z naglico zavozil od zadaj v tovorni avto in treščil vanj. Pri letel je z glavo s takšno silo v karoserijo avtomobila, da si je razbil lobanjo in so možgani brizgnili po cesti. Obležal je na mestu mrtev.

Najstarejši šendvidčan

Dne 25. oktobra je v Št. Vidu pri Ljubljani obhajal devetdeseti rojstni dan ugledni krojaški mojster Simon Jovan, ki je bil znan po celi Kranjski, kot prvovrsten krojač. Rodil se je v šentvidski občini na Glinci in je bil v mladih letih cerkovnik pri Blažu Potočniku. Krojaške obrti se je učil v Gradcu. Nad šestdeset let se je udeleževal v javnem življenju v Št. Vidu. Bil je tudi odlikovan z redom sv. Save V. stopinje. Kljub svojim 90 letom je duševno in telesno še ves krepak.

Smrtna kosa

V mariborski bolnici je umrla Marija Voglar, soproga organista od Sv. Jurija v Slovenskih goricah, stara 57 let. — Na Razpotju, Medja-Izlake je umrla Alojzija Vozel, rojena Pilpah, doma iz starodavne Kandriške graščine, stara 85 let.

Če se konji splašajo

Posestnik France Zunkovič iz Zupečje vasi se je peljal iz Ptujca z vozom proti domu. Na vozu je sedela tudi 45 letna posestnica Marija Pelpinkova iz istega kraja. Blizu Hajdine so se naenkrat splašali konji; pri tem je Pelpinkova padla z voza in obležala nezavestna. V ptujski bolnici so ugotovili hud pretres možganov in notranje poškodbe.

"Mladi" par

Iz Banjaluke poročajo o zanimivi poroki. Osemdesetletni ženin Radokjo Vesič se je poročil s 73 letno Simeono Bikičevno. — Pač res — mladi par.

V usta ga je ustrelil

Nekega večera je šel 26 letni posestnikov sin Ivan Vodušek s Sladke gore pri Šmarju pri Jelšah vasovet. Komaj je stopil k dekletovemu oknu, je počil strel iz samokresa, katerega je sprožil železniški delavec, po domače Šmirjek iz Sotenskega pri Šmarju. Strel je Voduška zadel v usta in težko poškodovanega so morali odpeljati v celjsko bolnico.

Žile si je prerezala

V mariborsko bolnico je bila pripeljana 76 letna Antonija Krečičeva, ki si je v svojem stanovanju v mestu prerezala žile v zapetju leve roke. V bolnici, kjer so ji rešili življenje, je povedala, da je to storila zaradi bede in bolezn.

Nesreča pri delu

Na kirurški oddelek ljubljanske bolnice je bil pripeljan steklarski pomočnik Stan-ko Hočvar, ki je pri izmenjavi stekla v tovarni za olje v Mostah padel z drugega nadstropja in se močno poškodoval.

PAPA DIONNE NAKUPIL DARILA

Oliva Dionne, oče znanih kanadskih petok, razkazuje darila, ki jih je nedavno šel v New York nakupiti za božič za svoje otroke. Poleg petok se je spomnil pri tem tudi na sestro svojih drugih otrok in seveda tudi žene ni pozabil.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the oldest Slovene newspaper in America.
Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevo po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina	Subscription
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti depozirani na uredništvo vsaj štiri dni pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

20 let rudečega terorizma

Te dni je minulo dvajset let, odkar so v Rusiji prišli na krmilo takozvani boljševiki. Znana novembarska revolucija, ki je strmoglavila provizorično vlado Kerenskaya, ni bila namenjena carističnemu režimu, kakor to marsikje nevedoče poudarjajo današnji radikali. Carizem je padel v marčevi revoluciji, ki jo je izvedel Kerenski in njegovi pristaši leta 1917. Pol leta pozneje pa je prišlo do znane novembarske revolucije, v kateri so prišli na površje boljševiki in zasedli vlado.

Ne trdimo sicer, da niso radikalni komunisti proti carističnemu režimu, ampak dejstvo je, da carizem je padel udarjen od čisto drugih sil, nego od komunizma. Ko pa je carizem v Rusiji padel, tedaj so se dvignili razni židovski komunistični agentje, kakor kake selivke in so hoteli v Petrograd in Moskvo, kjer so pod novo demokratično Kerenskyjevo vlado imeli vso prostost in so tam organizirali drugo revolucijo, ki je ugonobila Kerenskyja in njegove pristaše, deželo in njene narode same, pa vrgla za cela desetletja v največje suženjstvo, ki je hujske od prejšnjega stanja pod carjem.

Doba dveh desetletij v Rusiji kaže, da so takozvani radikalni demokrati, ki se ponašajo z znano ideologijo demokracije, ki jo je zasnavoval Karl Marks, največje varalice na svetu. Ko so se prav ti borili za svobodo pod tiranskim carizmom v Rusiji, so oznanjali masam najširšo mogočo svobodo. Borili so se proti militarizmu in zahtevali so prostost in svobodo govora in tiska. Ko so pa sami prišli do moči, so svoje nasprotnike v krvi dušili in svobodo in prostost govora in tiska so omejevali veliko bolj, kakor kak car v zgodovini Rusije. Glede militarizma so storili prav isto. Organizirali so v Rusiji močno militaristično mašino, katera liki veliki polip s svojimi tipkalkami in sesalkami drži vso deželo v strašnem prijemu.

Dalje najdemo komuniste skozi vseh zadnjih dvajset let pri neprestanem varanju in laganju. Kako je Lenin vpil in rohnel preje, da je treba razdeliti zemljo med kmete in reveže. Res revolucionarji so se polastili zemlje, a za koliko časa? Komunisti so kmalu rekvirirali vso zemljo in lastnino in danes v Rusiji ne lastuje noben posameznik nič. Vse je last skupnosti, v tej skupnosti pa tiranško vlada komunistična mašina, ki ji načelujejo židje, ki od zgoraj zapovedujejo in vladajo masam. Kdor se upa odpreti usta, ali da le pokaže, da se ne strinja z njimi, temu dajo okusiti svinca in mu zapro usta za vedno. Tak demokratizem je namestil tiranizem carjev.

V Londonu je predaval pred nedolгим profesor, ki je lansko leto prepotoval vso Rusijo. Ko je govoril nekje z kmeti in jih popraševal o sedanjem stanju so mu rekli: "Pod carjem ni bilo dobro. Vendar smo lahko v družbi kaj kritizirali. Danes pa ne smemo komunistične komisarije, ki nam dajejo ukaze niti dvomljivo pogledati. Kdor se drzne, riskira svojo glavo." — Tako je. In nihče nima na svobodo tolikega monopola, kakor komunisti. Ta svoboda je pa samo na njihovem jeziku, drugje jo ni.

Kadarkoli kje drugje po svetu se godi kaka krivica delavcem, komunisti na vso moč hujskajo k stavki in uporu. V Rusiji, kjer so komunisti vladarji, pa vsakega, ki bi se drznil stavkati obtožijo sabotaže in potem jim pihajo s svincom življenja, kakor kak cerkovnik sveče po opravih v cerkvi.

Na stotine in stotine slučajev bi še lahko navedli, v katerih komunisti lažejo svetu, kako veliki zagovorniki svobode in prostosti so, sami pa ravnaajo vsepovsod in v vseh slučajih baš nasprotno. V Rusiji se navaden delavec ne sme niti premakniti iz ene službe v drugo, če ne dobi za to posebnega dovoljenja od sovjetskih oblasti. Na vsakega človeka pazijo, kakor na kakega ujetnika in skoro bodo vsaki osebi obesili na vrat pasjo marko in kdor jo ne bo imel bodo obračunali z njim, kot upornikom in sovražnikom države.

Tako spremembo je doživel ruski narod, ko se je otrešel carizma in se je dal nato zasužnjiti komunizmu. Koliko je profitiral z komunizmom lahko izračuna vsak. Take pokore menda ni dozdej delal še noben narod, kakor jo mora baš slovanski ruski narod pod komunistično stra-

hovlado. Grozne posledice so to, kar doživlja narod na Ruskem.

Medtem, ko komunistični kričaji vpijejo križem sveta, da je treba masam več socialne pravičnosti, kar je sicer res, da jo je potreba — toda, taisti komunisti doma v Rusiji, kjer imajo vso moč, ne dajo ljudstvu najmanjše pravice, da bi smelo ljudstvo samo odločati v kaki zadevi. Komunistične oblasti ravnaajo z ljudskimi masami tako tiransko, kakor nikjer. Vzelo bo stoletja predno bo ruski narod v stanu popraviti, kar je zakrivil komunizem na Ruskem.

Zato je pa ni večje ironije, kakor to, ko komunisti vpijejo bahavo v svet, da so prenovili Rusijo in jo odrešili iz suženjstva, itd. Civilizacijo bo vzelo dolga dolga leta, da bo v Rusiji popravila to, kar so komunisti podrli. Ko bo prišel čas, da bo ruski narod smel svobodno dihati in svobodno govoriti o svoji lastni usodi, tedaj bo ruski narod te obletnice obhajal v črnih oblačilih in se bo tega gorja spominjal, kakor strašne črne kuge in kot najstrašnejše dobe v svoji zgodovini.

O TEM IN ONEM IZ SOUTH CHICAGO

So. Chicago, Ill.

Bazar imamo pri naši cerkvi, kateri se je začel preteklo nedeljo zvečer, ki se bo nadaljeval in tudi končal v nedeljo 21. nov. Zabave na bazarju je vsakovrstne, kar so se prepirali ti, ki so bili zadnje nedeljo navzoči. Marsikateri so šli veseli domov, ker so bili obdarovani s primernimi in koristnimi darili, kateri jim bodo prav prišli. Ostalo je pa še veliko teh darov ali nagrad, ki se bodo razdelili med navzoče prihodnjo nedeljo. Pričakovati je, da bo velika udeležba. Vabljeni ste prav vsi, da se bazarja udeležite. Če pomislimo, imamo silno malo zabav med letom za našo cerkev. Menda edino vsakoletni jesenski bazar. Zato glejmo, da bo vsaj ta uspešen, saj delamo za našo cerkev, ki je last nas vseh.

Še nekaj je bilo preteklo nedeljo, skupno mesečno sv. obhajilo društva Najsv. Imena. Lepo število mož in fantov je ga udeležilo, okoli šestdeset, — meseca oktobra jih je bilo okoli petdeset. Nekaj lepega je videti toliko množico možkih skupaj in ob enem vzpodbudnega. Za prihodnji mesec, 12. decembra je pričakovati še večjega števila. Po končani sv. maši je bil v dvorani zajutrek in po zajutreku seja, pri kateri se je sklenilo, da bo slovesen sprejem članov v društvo drugo nedeljo v januarju, to bo 9. januarja. Kljub tolikemu številu udeležencev, je bilo vendar še opaziti, da manjka nekaj starejših članov, kateri so prijazno vabljeni, da se udeležijo prihodnji mesec.

Preteklo nedeljo sta bila zadnjič oklicana Mr. Anton Jakše, Jr. in Miss Julia Omers. Ženin je sin dobro znane družine Mr. in Mrs. Anton Jakše, ki imajo svojo grocerijo in mesnico na 10746 Buffalo Ave., nevesta je pa hči tudi

dobro znane družine Mr. in Mrs. Aleks Omers, kateri tudi žive na Buffalo Ave. Mlademu paru želimo najboljšega zadovoljstva in sreče v zakonskem stanu. — Ze več tednov je močno bolan Mr. John Zalokar, Sr. z Ave. L. Želim, da bi se mu zdravje skoraj povrnilo. — Zbolel je tudi mladi mož Mr. Joseph Shifrer, ki mu tudi želimo skorajšnjega okrevanja. — Hudo se je prehladil tudi John Zalokar, Jr., kateremu tudi želimo skorajšnjega zdravlja. — Veselo presenečenje za svoj rojstni dan je doživel Mr. Joseph Golob na 9537 Ave. M. Ko je zadnji ponedeljek prišel domov z dela, ga je čakal cel kup raznih daril, katere sta mu preskrbeli njegova soproga Stefanija in teta Mrs. Mary Vidic. Celo na cigarete in na "candy" nista pozabili. Da je bil poleg raznih drugih daril tudi krasen šopek svežih rož, mi menda ni treba posebej omenjati. Na mnoga leta Jože! — Pretekli teden, na spomin godu sv. Martina, se nas je zbralo pri Mr. in Mrs. John Zalokarju lepo število prijateljev, ki smo slavili veselo "kristjo" letošnjega vinskega pridelka, ob enem smo se tudi zabavali s kartami. — Glede delavskih razmer pa nimam kaj veselega poročati. Mnogi se pritožujejo, da je klarska podjetja čedalje več delavcev odslavlja, kar res ni razveselljivo. Upajmo, da to ne bo dolgo časa trajalo.

Z zaključkom bazarja prihodnjo nedeljo 21. nov. tudi zaključimo veselo prireditve v naši dvorani. V adventnem času bosta samo dva bunco party in sicer dr. Marije Čistega Spočetja št. 80, KSKJ. in društva Krščanskih žena in mater. Prvi bo 5. dec., drugi pa menda dva tedna pozneje. — Toliko za danes. Kaj več se pa lahko pomenuje v nedeljo zvečer na bazarju, kamor vas še enkrat prijazno povabim.

Novinar

SPOMINI NA POTOVANJE V STARO DOMOVINO

Oglesby, Ill.

(Piše Theresa Dušak)

Iz Trbovelj smo se odpeljali v Litijo. Ne morem vsega popisati kako je bilo lepo. Omenim pa, da je Anny dobila ženina in bi se bila kmalu poročila in jaz tudi. Oh, ta sreča! — Iskale smo vozniške za na Vače in tako smo govorile z dvema kmetoma. Ko sta spila dva litra vina, bi se bila pa rada z nami ženila. Pozneje sta se potolažila, me dve smo pa peš hodile čez most preko Save. Ta most je velik in sredi mosta je križ. Most se je začel tresli, me dve sva jo pa ubrale nazaj. Ne bom vsega na dolgo popisovala, le to omenim, da je bilo veliko smeha. Čez most je namreč peljal velik senen voz in vsled tega se je most tako tresel. Začelo je zopet deževati.

Srečno smo se pripeljale v Ljubljano, kjer smo prenočile v hotelu Miklič. Zvečer potem smo hodile okoli po mestu, nakar se je Anny odpeljala nazaj proti Novemu mestu v Toplice. Jaz sem pa zelo zdrava in toplice ne potrebujem, zato sem ostala v Ljubljani. Obiskala sem moje znanec in spet smo se sešli z Amerikanci. Skupaj smo šli tudi na nebotičnik, kjer so servirali pivo in druge stvari. Tako sem ostala nekaj dni v Ljubljani. V spominu mi bo ostal g. Marinček, bratranec mojega moža. Našla sem ga v pisarni Delavske zbornice, Gosp. Karlu Ahčin ima sestro gostilničarko. Tam smo lepo zapeli. G. apotekar in g. major v pokojni sta nas v lepem govoru pozdravila, mi Amerikanci smo pa v zahvalo poklicali par litrov "ta boljšega." Amerikanskim Slovincem je g. Zakrajšek oskrbel lepe prostore v gledališču, kjer se je igrala zadnja opera v sezoni. Mrs. Schlosser je imela divno večerno obleko in na razpolago je nam bila banska loža. Drugi dan je pa šla Mrs. Schlosser za zabavo, kot je rekla, žet ječmen. Iz radovednosti menda, jo je obiskalo nekaj Amerikancev, ki so videli, da je zares žela, ampak imela je — rokavice. (Al' bo huda ko bo to brala). Ona je zelo izobražena in družabna ter ima zelo fin okus v obleki. Ima prodajalno z obleko in jo zelo priporočam vsem gospem. — Ne morem vsega popisati, zapišem pa, da je Ljubljana lepo mesto in zelo veselo.

Ta čas, ko sem se mudila v Ljubljani, so tja pripeljali tudi pokojnega nadškofa dr. Jegliča iz Stične na Dolenjskem, kjer je umrl nagle smrti. Vsi smo šli kropit v škofijski cerkev. No in ker smo bili že tam, smo obiskali tudi škofa dr. Rožmana, ki nas je prijazno sprejel. — Pogreb nadškofa dr. Jegliča je bil nad vse ganljiv in veličasten. Udeležila se ga je šolska mladina, orli, razna društva; vse v raznih krajih. Celo mesto je bilo preplavljeno v črnih zasta-

vah. Preveč bi vzelo prostora, če bi hotela vse popisati, kako je bilo. Zelo žalostno je bilo, a ob enem veličastno. Tukaj je ljudstvo pokazalo, kaj mu je bil nadškof dr. Jeglič. Pokazalo je, kako zna častiti svoje voditelje.

Iz Ljubljane smo potem delali izlete na vse strani. G. Zakrajšek nam je vedno kaj takega pripravil, da smo imeli več zabave. Bili smo tudi na Bledu, kjer je pa že drugače kot je bilo nekdanj. Posebno pri Petranovih na mlinu in v sredini mesta se pozna razlika med sedanostjo in preteklostjo. Edino cerkva je še ista in pa vrv za pozvovali je še tam. — Kraljevska družina je dobro zastražena. — Lep je Vintgar, Bohinj, Triglav, Tržič, Kamnik, itd., samo zelo hladno je bilo tam, kajti na planinah je bil sneg še julija meseca.

Zopet sem se odpeljala nazaj v Brežice in od tam proti Jadranskemu morju. Ogledala sem si Cirkvenico, Sušak in Trsat. Pri Mariji Trsatki sem pomolila za srečno potovanje. — Šli smo v Reko. Tam sem obiskala družino Ludoviko Ribcobi, teto moje prijateljice v Oglesby. Ko sem povedala kdo sem, sem bila z vso častjo sprejeta. Povedala sem jim, da sem jim nekaj prinesla od Anice iz Amerike. — Ti ljudje so zelo bogati in ob enem gostoljubni. — Od tukaj se odpeljem po morju v Opatijo, kjer je letovišče visoke gospode. Tam sem govorila z mnogimi Slovinci in Hrvatji, v uradu pa italijansko. Ko sem izpolnila prijavno listino, so me poklicali v urad, kjer sem morala pokazati vse legitimacije. Bila sem edina Amerikanka. Tukaj brem napise: Villa Triglav, Villa Renko, Villa Mira, Villa Tomazič, Hotel Regina, Quarnero, Bagno, Conto de Savoy, itd. Zelo moderno in lepo je tam in govori se vse jezike. — Na Monte Maggiore so vojaki na dolgo in široko pod zemljo. Ravnotako na Veprinac — Lepa je Lovrana in Ika.

(Konec prihodnjic)

SMRT POBIRA

Greany, Minn.

Tukaj je izdihnil svojo dušo rojak Frank Zeleznikar, rojen leta 1881 na Visokem, občina Ig pri Ljubljani. V Ameriko je prišel leta 1899 in sicer na Ely, kjer je delal v rudniku 11 let. Od tam se je podal v Greany na farmo, iskat boljše bodočnosti na farmi. Sreča mu je bila mila celih 27 let, dokler ga ni Bog poklical k sebi po plačilo dne 12. oktobra letos. — Tukaj na Greany zapušča soprogo Johano, dva sinova Louis in Joe in dve hčeri Mary in Johano. Na Ely brata Matta in v Duluthu brata Jerry; v stareni kraju pa enega brata in dve sestri. Pokopan je bil na pokopališču sv. Brigite v Greany. — Hvala lepa sosedom, prijateljem in sorodnikom, za izkazano sožalje v uri težke izgube in vsem, ki so darovali

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Vesti iz Chicago

Chicago, Ill. — Pri družini Ant Krapenc, 1636 W. 21st Pl., so se zadnje dni oglasile rojenice in veselim staršem pustile malo deklico. — Mrs. Ana Medić, 1844 W. 22nd Pl., se je morala že pred par tedni podati na kliniko chicaške univerze, kjer se je podvrgla operaciji. Vendar pa se ji zdravje povoljno vrača.

Nesreča v daljni Kaliforniji

San Francisco, Calif. — V bližnjem Richmondu se je vračajoč z dela smrtno ponesrečil v avtomobilski nezgodi dobro znani rojak Anton Sukle, ki je bil doma iz fare Semič. Tukaj zapušča ženo, rojeno Jelenič in dva otroka. Spadal je k Slov. sam. podp. dr. Slova ter k Slov. Amer. br. v Richmondu pa k dr. št. 638 SNPJ. Pogreb se je vršil iz tukajšnje slovenske cerkve; pogrebne obrede je opravil o. Father Rev. Francis Turk.

Obisk

Chicago, Ill. — Te dni se je mudila tukaj Mrs. Ivarka Gregorka, iz Waukegana, Ill., ki se je ustavila tudi v našem uredništvu. Mrs. Gregorka je šla za par tednov k svoji hčeri v Detroit, Mich.

Himen

Willard, Wis. — V sredo 17. nov. sta se v tukajšnji slovenski cerkvi poročila Mr. Leonard Raven in Miss Marie Metkovich. Poročne obrede je izvršil domači župnik Rev. J. V. Trinko. Ženin je naš dober faran ter upravitelj tukajšnje willardske sivarne, nevesta pa hči tukaj uglebene in poznanne družine Mr. in Mrs. Martih Matkovich. — Naše iskrene častitke! — Na mnoga leta!

Na operaciji

So. Chicago, Ill. — Pred kratkim je bila operirana Mrs. Tini Golob, roj. Primožič, soproga Mr. Johna Goloba ml. Operacijo je srečno prestala in se ji obrača na bolje, kar ji tudi vsi želimo.

RIBIŠKI PRSTAN NI UKRADEN

Pred nekaj časa so listi poročali, da je bilo vlomljeno v pisarno msgra. Mella v Vatikanu ter je tat pri tej priliki ukradel dragoceni ribiški prstan. Kakor sedaj poroča katoliška korespondenca v Ameriki po svojem zastopniku v Vatikanu, takrat ni bil res ukraden ribiški prstan, pač pa njegov posnetek, ki ga uporabljajo, kadar pečatijo razna apostolska pisma.

Širite in priporočajte list "Amerikanski Slovenec"!

vence in cvetlice. Naj v miru počiva.

John Otrin

TARZAN IN LEOPARDSKI LJUBJE

(148)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Ko je Kali Bwana naznanila, da bo kljub nevarnostim nadaljevala strašno pot po džungli in iskala Jerry Jeroma, je Walter za trenutek obstal in jo presenečen pogledal, nato je mirno rekel: "Kali, jaz pojdem s teboj." To bika je bila njegova ljubezen do Kali Bwane, da je hotel v nove nevarnosti.

"Jaz, vana bom tudi pomagal," se je odločil Tarzan: "toda, najprej imam opravka z mojimi vojaki, katere sem pustil popolnoma same, da se sami borijo proti Leopardskim ljudem in jih uničijo. Pomnila, da je moja prva dolžnost, da obvarujem svoje podložne pred nevarnostmi teh strašnih krvo-lučnečev."

Naslednjo noč so Tarzan, Walter in Kali Bwana prenočili le nekoliko v stran s tega kraja. Ko se je jutraj začelo daniti, so se odpravili proti kraju, kamor je bil Tarzan ukazal Orando in Tomu, da se bodo sestali. Komaj so pa napravili nekaj korakov, je Tarzanu nasproti zadel močilen pozdrav.

Orando in Tom sta takoj ko sta ugledala Tarzana skočila k njemu in ga veselo pozdravila. Tudi Walter je veselo pozdravil svojega tovariša Toma. Toda, ko je Toma zagledal Kali Bwana in ga spoznal, kdo je, je skočila k njemu in se mu obesila okoli vratu. "Jerry! Jerry!" Na vse zadnje sem te vendar našla!"

RAJ V SOVJETIJI

Finski list "Karjalainen" je pred nekaj meseci objavil zanimiv razgovor, ki ga je imel urednik z nekim Fincem, ki je pred nedavnim pribežal nazaj iz sovjetske Rusije, kamor je bil šel leta 1932 s svojo ženo in otroci, ker se mu je zazdelo, da bo zanj kot komunista tam boljše življenje. Ta Finc se piše Anti Vink. Uredniku je med drugim povedal o svojih doživljanjih in o sovjetskem raju tole:

"V nadi, da bom dobro zaslužil, sem kot brezposelni delavec prestopil finsko mejo 5. avgusta leta 1932. Vzel sem s seboj ženo Ano in svoja dva otroka, triletno Hildo in dveletnega Silvestra. Tedaj nisem niti malo slutil, tudi nisem mogel slutiti, v kakšno bodo vodim svojo družino. Takoj v začetku smo se morali na žalost prepričati, da smo prišli v deželo, kjer vlada suženjstvo in siromaštvo. Ujeli so nas in odpeljali do Petrovskeje in Leningrada. Nazadnje smo bili primorani na prisilno delo na delavskem področju električne postaje Siverri.

Morali smo stanovati v hladnih, vlažnih in raztrganih delavskih barakah. Bilo nas je 32 v enem stanovanju. Hrana je bila nezgodna, pokvarjeno kisló zelje, kisla kumarice in točno pa tudi nad vse pičlo odmerjen kóšek kruha. Kave in masla sploh nisimo videli. Sem pa tja smo večasih dobili kak zavojček tobaka. Smrt je strahotno opravljala svoj krvniški posel med delavci, posebno pa še med otroki. Jeseni leta 1932 je umrlo 300 otrok, med katerimi je bila tudi moja triletna Hilda. Zboleli so povsod na želuču. Kako tudi ne bi, ko smo pa jedli neprestano samo kisló zelje in kumarice. V tem kraju je delalo tedaj 4000 Fincev, vseh delavcev, ki so pripadali po večini ruski narodnosti, pa nas je bilo 16.000. Povsod je vladala velika beda. Dobival sem po sedem rubljev mesečno. Če pomislite, da je pri "svobodnem prometu" stal kilogram surovega masla 30 rubljev, lahko veste, kaj smo jedli. Moj drugi otrok, ubogi Silvesterček, je umrl 1. julija 1933, moja žena pa še istega leta 6. avgusta. Pokopali so ju brez cerkvenega obreda.

Da bi si nabavili primerne obleke vsaj za siló, si nisimo mogli niti misliti. Tudi jaz sem bil že tako rahlega zdravja, da sem vsak čas pričakoval, da me bo doletela ista usoda, kakor ženo in otroka. Kadar smo bili Finci sami med seboj, smo vedno govorili o tem, kako bi pobegnili nazaj domov na Finsko. Ti poskusi bega so se tudi v resnici stalno ponavljali. Mnogo so jih pri tem polovili in jih kratkoročno obsodili na smrt, ali pa — v najsmrenejšem primeru — poslali v Sibirijo. To se je zgodilo in sto mojim tovarišem v dveh letih mojega bivanja v Siverriju. Med delavci je vladalo povsod največje ogorčenje nad nečloveškim postopanjem, vladala pa je tudi strašna potrlost, kakršno občuti oni, ki je obsodjen na smrt. 500 oseb, ki so prišle preko finske meje, je zaprosilo konzula za dovoljenje, da se vrnejo nazaj domov, pa je bila vsaka, še tako ponižna prošnja zaman.

Dobro se je godilo samo komunističnim strankinim voditeljem in njihovim miljenčkom. Pa se jim tudi še sedaj najbrž nič slabše ne godi. Imajo vsega dovolj, obleke, dobre hrane, prvovrstna stanovanja, svoje delavnice in kavarne, v katere je delavec prepovedano zahajati. V Rusiji sploh ni nikake demokracije, pač pa samo samovlada poedincev, med katerimi se najbolj odlikujejo oni, ki dosledno niso dostopni za to, kar v nezgodnih razmerah zahtevajo, oziroma prosijo delavci. Kdor je večji nasilnež, bolj je trdno njegovo mesto, v tem večji meri so mu zagotovljena celo odlikovanja.

Vsak, kdor je kdaj okusil dohroto sedanje Sovjetije, ne more drugega reči, kakor da je tam pravi peklo. Tam moreš pričakovati le dvoje: glad in smrt. Ničesar drugega ni v sedanji Rusiji dovolj, razen lakote.

Tam imajo tudi dosti radioaparatorov. Toda nihče ne sme poslušati sporeda inozemskih radio-postaj. Kdor se v tem oziru spozabi, ga čaka v najboljšem primeru pregnanstvo.

S cerkva so odstranili križe. Veliko cerkev v Petrovskem so enostavno spremenili v kavarno in igralnico. V skupnem stanovanju je vsakomur prepovedano, la bi molil, ali pa vsaj napravil križ. Boljševiki še prav posebno pazijo ravno na to. Duhovnikov ni več. Na smrtni postelji zastoj iščejo nesrečni ljudje duhovnikove tolažbe.

Sedaj imam vsega tega pekla dovolj. "Sit sem te idealne države" kakor pišejo o njej prijatelji komunističnih nebes. Strašna je resnica, kadar jo kdo ponaredi. Tako je tudi čisto napačno, da bi si sedanjo Rusijo predstavljali takšno, kakor nam jo slikajo sovjetski "evangelisti". "Svoboda, bratstvo in enakost" so pretvorili v Rusiji, naši sosedi deželci, v "suženjstvo, mržnjo do vsega in tiranijo poedinih mogotcev". Ko sem bil premeščen za delavca Sovhoza v Rataj, ki leži nedaleč od Kontopohlja, mi je govoril nek notranji glas: "Vink, sedaj je prilika, da bežiš nazaj na Finsko." Izrazil sem ugodni trenutek in se skrivil v bližnji gozd, od koder sem se namenil bežati v domovino, ki sem jo zapustil zaradi svoje nepremišljenosti in nerazsodnosti.

Ta moja trnjeva pot nazaj v domovino je bila pot pravih pustolovčin. S seboj sem vzel okoli dva kilograma kruha, to je bilo vse. V jasnih letnih nočeh sem se plazil kot divja zver skozi gozdove, ure in ure dolgo, se vzpenjal včasih ob prepadih, plezal na drevesa, da bi se razgledal naokrog, če je vse varno in če bi morda le zagledal kje v bližini kakšno vas ali pa vsaj kak gozdni požar, kakršni so se tam večkrat dogajali. Moja pot na Finsko je trajala sedem dni. Moral sem prehoditi v tem času okoli 200 kilometrov. Nekoč me je prebuhel velik medved. Prestrašila sva se oba: medved je pobegnil, čim sem dvignil glavo. Bogve, kaj si je mislil. Ves teden me ni bilo med ljudi. Tri dni me je tresla huda mrzlica. Neka dne sem od jutra do večera hodil in taval v krogu, tako da sem bil zvečer ravno tam, kakor zjutraj. Prekoračil sem neko večjo reko. Neke noči sem bil prisiljen iti skozi dve vasi. Ves sem trepetal, kdaj me bo kdo ustavil in me naznanil. Če bi se to zgodilo, bi se mi gotovo ne godilo dobro; no, pa saj danes najbrž ne bi bil več med živimi. Vsa moja hrana so bile tedaj, ko sem se potikal po postranih neznanih gozdovih, jagode, ki sem jih, po poti nabiral. Kruh, ki sem ga vzel s seboj, mi je tudi kmalu pošel.

Dne 22. julija sem srečno prišel na finsko mejo. Ko sem stolo na tla svoje domovine, sem vzbujen vzkliknil, ves srečen in zadovoljen: "Slava tebi, moja

PREVEČ SE HOTEL IZKAZATI

62 letni Anth. Kircher iz Maplewood, N. J., je hotel pokazati, kako je še krepkec, in je tako napravil peš 63 milj iz Newarka v Blairstown, N. J. Iz gorje slike pa se vidi, kako se je počutil, ko je prišel domov.

domovina!" Solze so mi zalile Tu je vsaj delavec, četudi je neoti in kapale na sveto domačo zemljo, ki sem jo nekoč zapustil s tolikšnim upanjem, da mi bo v tujini življenje boljše. Sedaj pa sem bil srečen, ko se mi je posrečilo pobegniti iz Rusije, ki je bila zame peklo. Bil sem vedno ves sestradan, izgubil sem tam svojo drago ženo in nedolžna otročička. Preživel sem dni, ki jih ne bom nikdar več pozabil, dokler bom živ.

Ko sem prišel nazaj domov, je bila moja prva pot v bolnišnico. Dodobra sem se pozdravil in sem se nato napotil v Suaerri. Vsakemu delavcu, ki si bo želel poiskati svojo srečo v sovjetski Rusiji, bom vedno svetoval, naj ostane raje doma na Finskem.

ZA NAŠE GOSPODINJE

DOLGOST ŽENSKEGA ŽIVLJENJA

Dočim se je povprečje človeške življenjske dobe v zadnjih 50 letih močno dvignilo, trdi angleški zdravnik prof. dr. James Irvington, na podlagi svojega proučevanja, da živi današnja ženska povprečno dve leti manj nego njena mati in stara mati.

Vzroke za ta pojav, ki je v hudi opreki z osebnim vtisom, ki ga ima vsakdo izmed nas, in tudi v opreki z dosedanjimi znanstvenimi izsledki, je iskati, po mnenju dr. Irvingtona, v današnjem življenjskem načinu ženske. Živi gotovo bolj intenzivno in živčno nego ženska minulih dob. Da išče angleški zdravnik krivdo tudi v današnji ženski modi in v načelu vitke linije se razume samo po sebi, čeprav mora po drugi strani priznati, da je današnje žensko oblačilo v mnogih pogledih veliko bolj zdravo, pametnejše in bolj praktično, nego je bilo kdaj prej. Ne ugaja mu pa, ka-

ko se ženske oblačijo pozimi. Po njegovem bi morale biti za svoje telesno in duševno zdravje v tem času odete v debelo plast tolačje.

Profesor Irvington trdi, da so bile ženske v njegovi mladosti neprimerno odpornejše nego danes. Niso bile sicer tako krepke in tudi niso toliko zmogle, zato pa je bila njih sposobnost pasivnega prenašanja vseh nadlog in boleznih toliko večja.

PRIPRAVA NEKATERIH JEDI

Dušeno kisló zelje

V kozi razbeli mast, prepraži eno drobno zrezano čebulo, stresi na čebulo sirovego kisló zelje (če je zelje zelo kisló, ga prej operi in dobro otisni), dve do tri žlice paradiznikove meze, osoli in pokrito duši do mehkega. Med dušenjem večkrat premešaj, po potrebi prilij žličico vode, a pazi: zelje mora biti zelo gostó! Med tem ko se zelje duši, pa zmelj na strojčku 1 funt sveže svinjine. Ko je zelje mehko dušeno, naloži v kozo malo zelja in po zelju posuj malo zmletega mesa. Nato položi zopet zelje, meso in tako naprej. Na vrh pride zelje. Po vrhu zelja potresi malo drobno narezane slanice, čez pa polij četrta pinta kislé smetane. Kozo postavi v pečico in naj se zelje peče približno pol ure. Nato ob robu kože z nožem obreži, zvrni v toplo plitvo skledo ali krožnik in daj z valjanci na mizo.

Vložek za goveje juho

Mešaj, da narase, 2 unči sirovega masla in dva rumenjaka. Nato primešaj 2 unči naribanega bohinjkega sira, sneg dveh beljakov, malo soli in toliko

SLUŽBA ZA GOSPODINJO
Vdovec išče gospodinjo v starosti okrog 40 let. Naslov se izve pri upravi tega lista.

drobtin, da dobiš precej goste testo. To testo stlači skozi ribežen v krop, ki naj vre potem 6 do 8 minut. Kuhano odcedi, stresi v skledo, nalij precejene goveje juhe in daj hitro na mizo.

Vinska omaka

Drobno sesekljaj dve pesti poparjenih jurčkov in dve vejici zelene peteršilja. Razbeli 3 unče sirovega masla ali masti. Stresi na mast sesekljane jurčke in jih praži. Na jurčke potresi dve žličici moke in ko se tudi moka malo prepraži, zalij z juho, ki si jo skuhala iz kosti. Prilij še tri do pet žlic belega vina, osoli in, če imaš, pridene žličico soka od pečenke. Ko vse skupaj vre četrt ure, je omaka gotova. To omako daš z govejim mesom ali pa s pečenimi jetri na mizo. Zraven daš zmešan krompir.

PRAKTIČNI NASVETI

V kurjenih prostorih treba dodajati zraku stalno dovolj vlage. Zato ne smemo pozabiti postavljati v zakurjeno sobo posodo vode z dovolj širokim površjem, da voda hitreje in lažje izhlapeva. Suh zrak pospešuje vzdignjenje prahu, ki lega na sluznice nosu, ust in žrela in jih draži ter izsuši. Razume se, da morajo biti peči popolnoma brez prahu in jih moramo vsaj vsak drugi dan obrisati z vlažno krpo, preden se peč razgreje.

Jabolčni olupki za okusen kis. Preden jabolka olupiš, jih operi in zbrsi, olupke deni v skledo in jih polij z zavrelo vodo in sicer toliko, da so olupki pokriti. Hladne pa stresi v velik kozarec, ga zaveži s papirjem in ga večkrat prebodi z iglo; kozarec postavi na gorko za par tednov n. pr. na vrh ognjišča. Nato tekočino precedi in shrani. Tako imaš izvrsten kis; ako se ti zdi premalo hud, pridaj kako žličico kisovega cveta (esenca).

ZDRAVSTVO

FREHLAD NALEZLJIVA BOLEZEN

Prof. Wilson Smillie s Harvardskega vseučilišča v Bostonu se že dalj časa s skupino poštvovalnih sodelavcev bavi z vprašanjem prehladnih bolezní, in sicer v zvezi z geografskim položajem nekakega kraja. S svojimi sodelavci je prepotoval že celo vrsto dežel in je povsod napravil zanimive poskuse in opazovanja. Najzanimivejše rezultate pa je imel menda v visoki Arktidi, na Grumantih.

Tja je prišel jeseni, ko je med kakšnimi 500 osebami, ki so zaposlene v tamkajšnjih premogovnikih razsajal nahod in druge prehladne bolezni kakor le kje na svetu. A čim je novembra odšla zadnja ladja in je bilo otopčje zaradi zaledenega kraja, ja odrezano od sveta, so vse te bolezni mahoma prenehale. To je bilo tem bolj čudno, ker živijo rudarji na Grumantih zelo nezdravo življenje v — za naše pojme — nezdravem podnebnju. Njih stanovanja so pregreta

CLEVELAND SE BORI ZA RAZŠIRJENJE NOVEGA LISTA - MESEČNIKA

Vsi, inteligenti in drugo ljudstvo pozdravljajo zamisel za novi list mesečnik.

Velika kampanja, ki se je pričela začetkom tega tedna je do danes tekem treh dneh, dala novemu listu že okrog 65 novih naročnikov. Ljudje, ki slišijo namen in pomen novega lista se istemu pridružujejo in pozdravljajo to idejo. MR. JOHN PRISEL in MRS. MARGARET POZNIČ vodita kampanjo z vso naudušenostjo in požrtvovalnostjo. Čast njima in vsem, ki se pridružujejo akciji v tej kampanji.

Samo tekem enega dneva se je zopet pridružilo tej akciji sledeče število ustanovnikov in naročnikov v Clevelandu:

- RT. REV. MSGR. B. J. PONIKVAR\$5.00
- DR. MICHAEL F. OMAN 5.00
- DR. JAMES SELIŠKAR 5.00
- MR. LEOPOLD KUŠLAN, odvetnik..... 5.00
- MR. JOHN HRIBAR 5.00
- MR. JIM SEPIĆ 5.00
- MR. LUDVIK RADELL 5.00
- DR. J. W. MALLY 3.00
- NEIMENOVAN 2.00
- MR. FRANK ZAKRAJSEK 2.00
- MR. LOUIS LAVTIŽAR 2.00
- MR. LOUIS KULOVEC 2.00
- MRS. JOHN MUHIĆ 2.00
- MR. WILLIAM J. KENNICK, odvetnik..... 2.00
- MR. JOHN GORNIK 2.00
- MR. JOSEPH PONIKVAR 2.00
- MR. LOUIS POTOČNIK 2.00
- MR. JOHN ROŽANEC 2.00
- MR. ANTON DOLGAN 2.00
- MR. FRANK RADELL 2.00
- MR. FRANK RADELL 2.00
- MR. JOHN BUKOVNIK 1.00
- MR. FRANK MOČILNIKAR 1.00
- MRS. MARION PUC 1.00

Vsem najiskrenejša zahvala. Dal Bog obilo posnemalcev. KDOR ZDAJ POMAGA — DVAKRAT POMAGA!

in vlažna, vsak dan morajo moške v skrajno mrzlem in vetrovnem vremenu na delo in z dela, a delo v premogovnikih je tudi zvezano s skrajno neugodnimi temperaturnimi razmerami. Navzlic tem idealnim okoliščinam za pregled, pa ni bilo, kakor rečeno, vso zimo niti enega primera kakšnega obolenja. V maju pa je prispela prva ladja. Prof. Smillie je preiskal posadko. Našel je enega samega moža, ki je bil rahlo prehlajen. To je zadostovalo, da je še isti dan obolel poštni sel, ki je prišel na ladjo po pisma in pakete. V nekoliko dneh je imelo potem vse prebivalstvo nahod in premnogi rudarji so bili za nekaj časa nesposobni za delo.

PAR ZDRAVNIŠKIH

Bolniška strežnica naj skrbi za to, da bo v bolniški sobi vedno nekaj svežega rezervnega perila na razpolago, robcev, srajc itd. To za to, da ga v primeru nujne potrebe, posebno v nočnem času ni treba šele iskati.

Celo zdravniki so lahko bolni, pa bi ne bili krepki in slabotni, bogati in revni in evnuhi. (Indijski rek.)

Duševno jetičen je vsakdo, ki ima domišljijo na slabih nogah. Domišljija so pljuča duše. (Hip-pel.)

SVEŽA JAJCA NA PRODAJ
Garantirana sveža jajca, béle vrste, po nizki ceni, 35c ducat. Ako želite manj kakor 30 ducatov, pošljite zaboj, za kolikor ducatov želite. Denar pošljite z naročilom. — Kdor hoče dobro, svežo ajdovo moko, naj piše za pojasnila. John Smrekar, Millston, Wis.

VELIKO

Blasnikovo PRATIKO

ZA LETO 1938

Smo ravno prejeli.

Kakor vsako leto je tudi letošnja zelo zanimiva. Krasi jo več slik. Naročite jo takoj, dokler ne poide.

S poštino stane **25 centov**

Naroča se od:

KNJIGARNA AMER. SLOVENEČ 1849 West Cermak Road, CHICAGO, ILL.

Družinska pratika

ZA LETO 1938

je dospela.

Zanimiva je kakor vsako leto. Ima 16 strani krasnih slik. Posebno zanimive so slike o pogrebu pok. nadškofa prevz. Dr. Jegliča. Pratika stane s poštino samo

25 centov

Naroča se od:

Knjigarna AMER. SLOVENEČ 1849 West Cermak Rd., Chicago, Ill.

PRVAK V LIČKANJU

Ray Hanson, ki je pri nedavnem kontestu v Marshall, Mo., odnesel prvenstvo pri telmi v ličkanju koruze. V 80 minutah je je naličkal, 1,497 funtov. Hanson lastuje 400 akrov farne blizu Bingham Lake, Minn.

“Dušica”

ROMAN
—
Spisala B. Orczy
Prevedel Paulus

“Za menoj! Mirno in brez upora!” je šepnil glas ujetnikoma, “Sicer vaju dam ustreliti na mestu!”

Množice so vpile in razsajale in zahtevale, da se jim izroči izdajalec. Derouleda in Julietta pa sta med tem v varstvu teme in goste megle, skrbno zastražena, odšla pod stebriče in izginila v noči.

XII.

“STOJ —!”

Molče je korakala maloštevilna četa. Pet gardistov je bilo vsega vojaštva, dva od Santerrove čete, dva pa je pripeljal Merlinov sel seboj.

Julietta in Derouleda se nista mnogo brigala, kam ju peljejo. Šla sta v skorajšnjo smrt, to sta vedela.

In smrt ju je našla združena —. Česar ni doseglo življenje z vsem svojim veseljem in z vso svojo bridkostjo, to je dosegel zadnji, veliki trenutek življenja —.

Molče sta hodila tesno drug ob drugem. Njuni roki sta se našli. In tedaj sta se našli tudi njuni duši.

Razumela sta se. Nič več ni premišljeval Derouleda: “Ne ljubi me, sicer bi me ne bila izdala.” Čutil je, kako se je njena roka zaupljivo oklenila njegove, in vedel je, da ga razume.

In Julietta je vedela, da ji je odpustil. Saj ljubezen, velika, prava, vse obvladujoča ljubezen ne sodi —. Ljubezen odpušča, prizanaša, — ljubi.

Kakor v sanjah sta hitela po samotnih ulicah. Bolj in bolj se je oddaljeval krik in vik besneče drhali.

Kam ju peljejo —? Derouleda se je zdel kraj znan. Ali ni tamle gostilna “Pri razbitem vrču” —? Tam je imel Percy svoje stanovanje —!

Derouleda se je nalahno čutil, kaj neki dela njegov prijatelj.

Pa seve, niti vsa pretkanost in iznajdljivost “Dušice” bi ne znala gardistom iztrgati njihovih strogo zastraženih ujetnikov —. Celo če bi —.

“Stoj —!” Jasno in razločno je zadonelo povelje v temno noč. Derouleda je nehote dvignil glavo. Nekaj nerazumljivega, čudnega je zvenelo iz tega glasu —.

Četa se je ustavila. Bajoneti so zableščali, puške so zarožljale.

In tedaj je iz teme zadonelo: “Semkaj, Derouleda! Tukaj je “Dušica”!”

S treskom se je sesula bližnja svetiljka in ugasnila, krepke roke so popadle Derouleda in Julietto in ju potegnile v najbližjo vežo, pol tucata gardistov se je valjalo po tleh.

Vse je šlo po bliskovito naglo. Zdelo se je, da so gardisti planili drug na drugega in da drug drugega davijo in morijo po tleh. Pesti so pele, krepke in zdrave, pristne britanske kletvice so donele vmes. “Izvrstno, Tone! —, Ej, Foulkes, to je bil dober udarec!”

Prijetni, zategli, nosljajoči glas je bil Derouledu tako dobro znan —!

Ampak, za Boga velikega, — odkod je prihajal?

Le eno je Derouleda dobro vedel in videl. Vojska, ki ju je dal seboj Santerre,

sta ležala na tleh in trije drugi gardisti so ju marljivo vezali in jima mašili usta. — Kaj je vse to pomenilo —?

“E-hm, — prijatelj Derouleda, ali ste res mislili, da bom pozabil na gospodično Marny?”

Pred njima je stal orjak, širokoplečat, z zavihanimi rokavi, ves zamazan in prašen, — premogar Lenoir, krvoločni jakobinec in hujskač.

Gledala sta ga in gledala in vedno iznova gledala, nema, pol v začudenju pol v strahu, in komaj sta verjela sama sebi, ko ju je iz začrnelega obličja premogarjevega pozdravljalo dvoje prijaznih, šaljivih sinjih oči —.

“Grd sem, eh, gospodična, kaj —? Pa nisem mogel drugače! Le pod to krinko sem pripravil tele kruteže, da so storili, kar sem jaz potreboval. — Pa sedaj sta med prijatelji in vse bo dobro!”

Solze neizrekljive hvalečnosti so zalivale Juliettine oči, ko je gledala moža, ki je s toliko velikodušnostjo in požrtvovalnostjo tvegval lastno življenje zanjo in za Derouleda.

“Blakeney —!” je začel Derouleda. Pa Blakeney mu je segel v besedo.

“Pssst, mož! Nimamo časa —! Še smo v Parizu in Bog sam vedi, kako pridemo ven! — Brž sedaj z menoj, na mojem stanovanju vam povem več!” —

“Bridke trenutke sem vama pripravil,” je pripovedoval, ko so šli proti Brogardovi gostilni, “pa ni šlo drugače! Skupaj sem vaju moral imeti, če sem vaju hotel rešiti. Zato sem nahujskal Tinvilla in njegov jakobinski klub, da vaju je skupno obsodil. — Rad bi videl Tinvillov dolgi obraz”, se je hudomušno smejal, “ko bo zvedel, da ga je premogar Lenoir tako lepo zvodil za nos!”

Peljal ju je v nizko, zakajeno gostilniško sobo.

Odnekod je dvorljivo pridrsal Brogard.

“He, mož,” mu je zaklical Percy, “kje pa tičite? Prinesite več vrvi mojem ljudem! In dajte jim pijačo, ki sem jo nameršal za gardiste! — Rajši bi jih ne bil vzal seboj, pa Santerre bi bil sicer sumil prevaro.”

Uslužno je spet oddrsal Brogard, kupljen s težkim angleškim zlatom, Percy pa je veselo razlagal, kako se je vse zgodilo. Lord Hastings, preoblečen v gardista, je nesel Santerro pismo, ki ga je seve napisal Percy, lord Anton Dewhurst in gospod Foulkes sta ga spremljala, tudi našemljena za gardista. Na dogovorjeno povelje so vsi trije Angleži planili na vojake, ki jih je dal Santerre seboj.

S tako naglico je vse šlo, da niti ziniti nista imela časa, pa sta bila že na tleh in zvezana. In sedaj sta ležala v zakajeni gostilniški sobi “Razbitega vrča”. Krog njiju pa so se smejali trije drugi dolgi “gardisti” in si brisali mokra lica.

Sredi gruče, za glavo višji ko vsi drugi, pa je stal orjaški premogar, — “Dušica”, ki je skoval in izpeljal predrzni načrt.

“Dosedaj je šlo vse dobro,” je pravil. “Ampak nismo še zunaj vrat Pariza! Še nočjo moramo ven, sicer nas čaka že jutri guillotina!”

(Dalje prih.)

Slovenska Zenska Zveza

Ustanovljena 19. dec. 1926. Inkorporirana 14. dec. 1927.

GLAVNI IZVRŠEVALNI ODBOR:

Predsednica: Mrs. Marie Priland, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wisconsin.

Tajnica: Mrs. Josephine Račić, 2054 W. Coulter St., Chicago, Ill.

Blagajničarka: Mrs. Mary Tomazin, 1903 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Urednica: Mrs. Albina Novak, 1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Slovenska Zenska Zveza je edina Slovenska ženska organizacija v Ameriki. Pod njeno okrilje bi morala spadati vsaka zavedna katoliška Slovenka v Ameriki. Članarina je samo 25c mesečno.

Naselbine, ki se nimate podružnice Slovenske Ženske Zveze, ustanovite jo. Za pojasnila pišite glavni tajnici.

Organizacija izdaja svoje lastno glasilo

‘ZARJA’

ki je prvi in edini slovenski ženski list v Ameriki. Izhaja v obliki Magazine in prinaša le to, kar je v korist in izobrazbo žen in deklet. Naročnina za članice je že uračunjena pri članarini, za nečlanice pa stane \$2.00 letno. Ako še nimate tega lista v Vaši hiši, pošljite naročnino še danes na naslov: ‘ZARJA’, 1135 East 71st St., Cleveland, Ohio.

POROČILO IZ GL. URADA SLOV. ŽENSKÉ ZVEZE

Drage rojakinje:

Med tem ko ste pred nekaj tedni na tem mestu čitale moje pismo kako naša organizacija ustreza svojem namenu, sem pa jaz prejela iz mesta New York nad vse veselo sporočilo, da je bila tam dne 19. oktobra ustanovljena nova podružnica Slovenske ženske zveze, ki je dobila številko 84.

To se je zgodilo po prizadevanju našega opernega pevca Mr. Antona Šubelj, ki je sam sklical ustanovno sejo, prebral navzočim ženam in dekletom Zvezina pravina, in tako vse privedel v pravi tek, nakar so si navzoče žene in dekleta ustanovile podružnico, ki je prva v državi New York. Za začetek poročajo osem članic, pa pravijo, da jih bo kmalu več. V odbor so bile izvoljene: Mrs. Ivanka Hu-

de za predsednico, Miss Pauline Shubel za tajnico, Mrs. Ivanka Zakrajšek pa za blagajničarko. Končno je torej tudi v New Yorku led prebit, in to po zaslugi Mr. Šublja, ki se mu najiskrenejše zahvaljujemo za naklonjenost in uspešno pomoč. Ko je enkrat tam prišlo do podružnice, gotovo ne bo dolgo, ko bo Zveza imela v New Yorku prav krepko postojanko.

Opozarjam rojakinje iz takih krajev, kjer še nimajo podružnice, da bo najbolj pripraven čas za ustanovitev od 1. decembra tega leta naprej, to je za časa kampanje, ker tedaj novo sprejetim članicam ni treba plačati pristopnine. Za podrobna pojasnila pišite na gl. urad Slovenske ženske zveze, 2054 W. Coulter St., Chicago, Ill.

Josephine Račić, gl. taj.

ZAHVALA

Willard, Wis.

Podpisana si štejeva v prijetno dolžnost, da se javno zahvaliva vsem tistim najinim prijateljem in prijateljicam, ki so se tako na nepričakovan način naju spomnili ob priliki 25 letnice najinega zakonskega življenja. Ta najin jubilej sva praznovala že mesec dni preje na popolnoma tih način, misleč, da je že vse pozabljeno. Toda pri tem sva se prav pošteno uračunala, ker najini številni prijatelji ta dogodek niso pustili iz spomina ter so čakali le primerne prilike, da naju na presenetljiv način izpeljejo.

Tako se je zgodilo dne 27. oktobra zvečer, ko se je zama naznanilo, naj prideva v dvorano pripravljat za party našega dobrega prijatelja in sosedu. Razume se, da sva ob tej priliki oba prav pridno pomagala, da smo vse prav elegantno uredili. Tedaj se je šele pokazala ta skrivnost v pravi luči. Prijatelji in prijateljice so naju obdali s šopki cvetic, posadili ob o-

gato obložene mize, nakar se je vsulo celo vrsto častitk voščil in darov.

Ne moreva najti primernih besedi, da bi vam, dragi prijatelji, izrekla zahvalo, kakor jo čutiva v srcu. Posebna zahvala gre Mrs. Joe Rakovec st. ter njeni sinahi Mary, katere ste vse to organizirale in pripravile tako izvrstne cake.

Najlepša hvala vsem, kateri ste naju presenetili z lepimi darili in častitkami.

Oprostite da ne bova navajala tukaj posameznih imen, ker bi se lahko katero izpustilo, kar bi bilo nama zelo neljubu.

Še enkrat prisrčna hvala vsem, kateri ste naju na tako lep način presenetili.

To nama ostane v prijetnem spominu vse dni najinega življenja. Pripravljena sva ob vsaki priliki po najinih močeh povrniti vam vašo ljubezen, dobrotljivost in prijaznost.

Ostaneva vam hvaležno udana

John in Mary Zupancič.

(Ogl.)

PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD V CHICAGO

Louis J. Zefran

1941 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois
Phone Canal 4611

NA RAZPOLAGO NOČ IN DAN!

— Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in ženitovanja. Mrtvaška kapela na razpolago brezplačno. — Cene zmerne.

Anton Grdina in Sinovi

POGREBNI ZAVOD IN TRGOVINA S POHISTVOM

Naše podjetje obstoji že nad 30 let v zadovoljstvo našega naroda. Poznano da prodajamo najboljše pohištvo za zelo zmernih cenah in po željah tudi na lahka odplačila našim ljudem. Pogrebni zavod je moderno opremljen z opravami, nad 5000 pogrebov smo opremili v zadovoljstvo našim ljudem.

6019 St. Clair Ave., 1053 East 62nd Str.
CLEVELAND, OHIO

Telefon: Henderson 2088

Pisano polje

J. M. Trunk

Iveri.

(Konec)

Gault MacGowan je presbiterianec, dopisnik je in je bil po Španiji. Ako piše: “I found the women worried because they were unable to get a priest to give the last sacraments to the dying. There were no nuns to visit the sick...”, utegne kdo nad tem vihati svoj nos. Pa pove veliko več, kar naj bi zanimalo tudi “katoličana”, ki hoče umreti brez luči in križa. Naj sledi dobesedno:

People are disappearing mysteriously all the time. It is sufficient for a woman to wear a hat to be suspected of bourgeois associations. A man must walk most carefully if he desires to avoid the mortuary. The rule is to shoot first and ask questions afterwards. At one village outside Barcelona there was an outbreak of typhoid. The sanitary authorities discovered the source in the village well, polluted by the corpses of a score of missing men who had been shot and hastily flung into it. Rarely in “Loyalist” Spain did I hear a cheerful or optimistic word. Nowhere did I see anything to fill me with optimism for the future of a class-conscious world. Everywhere I was depressed by the red banners, by the hammers and sickles for decorations, and by the marching girls with their clenched fists. I came to the conclusion that there is no excuse whatever for using the clenched fist as a salute. When a man clenches his fist at me it leads me to expect a blow. What have blows to do with good government? When the bourgeoisie and the clergy have been clenched-fisted into their graves, who is left to clenched-fist against?

That was the question I now asked myself for the first time. In Spain I saw the drama played before my eyes. I saw the Anarchists rise against the Communists, and I saw the Communists fill the vacant place of the bourgeoisie. One clenched fist liquidated another. Night after night there was shooting in the streets. I found the bullet holes in the shutters of my windows in the morning. Diligently I searched for signs of Heaven under Red Rule. I formed the impression that, if there is a hell upon earth, it is the Communist hell. However pagan other lands may be, the spirit of God is still abroad. Where there stands a Hindu temple, a Moslem shrine, a Buddhist pagoda, or one Christian cross upon a hilltop, sanity resides in the people. What can a man feel who sees not one such inspiring symbol?

What high and lofty purpose is served when a ruined country church is turned into a roadhouse? What nobility is sought when girls cook supper on the altar and boys park their cars in the aisle? What is to be hoped for from a country where young people dance in the sanctuaries made holy by tradition? It is a calamity when an individual loses his self-respect. When a nation loses its self-respect and sanity it is nothing short of a cosmic upheaval.

If Communism could produce a tolerable philosophy of life Spain should show it. It should have produced in me a spirit of enthusiasm. Instead, it filled me with sadness. Should there be an in-

dependent American who doubts this reaction in a normal man, he has a personal obligation to go out and ascertain the facts for himself. No Communist has ever challenged the facts I have reported. They have yelled: “Ya, Franco,” at me and have sent me anonymous and insulting postcards. I was warned in Spain that the clenched fist much resembles the cloven hoof.

Zopet naj kdo viha svoj nos, ako hoče, če se povsod dvigajo le pesti, ko je buržoazija in je kjer že ves v grobe, ali naj skomizga z ramami, če dekleta, “katoliška” dekleta kuhajo na oltarjih in plešejo s “katoliškimi” fanti po razrušenih svetiščih, češ, to so pač izgredi, pojavi v borbi, ampak vrlo naiven mora biti ta “katoliški” princ in enako naivni tudi slovenski “katoličani”, ki verujejo temu princu, da — pač enako “katoliški” Španci — komaj čakajo konca vojne, ki jim bo prinesla pravo versko svobodo,“ ko je resnične verske svobode že zdaj konec, ko še ni konca vojne. Mac Gowan pove nekaj bolj važnega, ko pravi: “If Communism could produce a tolerable philosophy of life Spain should show it. It should have produced in me a spirit of enthusiasm. Instead, it filled me with sadness.”

Da je šel ta Loewenstein proč od Hitlera, je umevno, ako je hotel v nazijski Nemčiji pokazati zdaj svojo katoliško vero. Če je pa šel v Madrid med požigalce cerkva in morilce duhovnikov in nun. in zdaj pozivlja katoličane, da morajo te rdeče svetnike podpirati, so on in “madridčani” z njim vred le — “katoličani.”

Nežna razlika. Zdi se mi, vem pa ne za gotovo, da pomeni med Hrvati beseda “pop” toliko, kolikor med Slovenci “far.” Večinoma sem jo čul jaz tam, kjer so hoteli kakega duhovnika štokniti pod nos. Far je psovka. Katoliki in pravoslavni imamo duhovnike, svečenike, protestanti jih nimajo. Pa vidim pri hrvaških komunistih. Protestantski minister je nekaj zagrešil, pa je — pop. Do 150 ministrov se je dvignilo zoper španske škofo, pa so — svečenici. J. že tako. Junaka Ahileja so pokopali in je ostal v tuji zemlji, podrepna muha Terziti pa je prišel domu.

Samo enkrat bo morda bral tvoj sin ali hči, kar uči brezverstvo o svobodni ljubezni itd. instrup bo učinkoval po svoje.

DR. H. M. LANCASTER DENTIST

2159 West Cermak Rd.
(ogel Leavitt St.)

Tel. Canal 3817
CHICAGO, ILL.

23 LET IZKUŠNJE

Pregleduje oči in predpisuje očala

DR. JOHN J. SMETANA OPTOMETRIST

1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523

Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8.30 zvečer.

POZOR!

Na svetu so nastale zopet zelo napete razmere. Ali vi sledite tem razmeram? Zgleda, da bo vsak čas lahko nastala splošna svetovna vojna. Naš list “AM. SLOVENEK” prinaša o vseh svetovnih dogodkih točna in zanesljiva poročila.

Poleg teh vse vrste poučne članke in razne razprave. Posebno zanimiv je v listu roman. Iz domovine in iz slovenskih naselbin po Ameriki prinaša vse razne dogodke in novice. Veliko važnih dogodkov gre mimo vas, če ne čitate dnevno našega lista. Jesenski in zimski večeri so tukaj. Naročite si list “Amer. Slovenec” in krajšajte si z čitanjem istega dolgočasne zimske večere. List stane na leto \$5.00, za Chicago in inozemstvo \$6.00 in za pol leta \$2.50, za Chicago in inozemstvo \$3.00. Naročnino pošljite na: UPRAVO “AMER. SLOVENCA”, 1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois.